

Posłuchaj

()

Lekcja 4

Z kazań św. Jana Damasceńskiego

Drugie na Zaśnięcie Błogosławionej Maryi

Dzisiaj święta i żywa arka Boga Żywego, która w swoim łonie poczęła Stworzyciela, spoczywa w świątyni Pana, nie ręką uczynionej. Dawid, jej przodek, skacze radośnie przed nią, tańczą z nim razem Aniołowie, śpiewają Archaniołowie, Moce cześć oddawają, Księstwa wykrzykują, radują się Potęgi, weselą Państwa, Trony świętują, Cherubini wychwalają, cześć głoszą Serafini. Dzisiaj rajski Eden przyjmuje nowego Adama, w którym potępienie nasze zostało umorzone, gdzie zasadzone jest drzewo życia, gdzie nagość nasza jest przykryta.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Pan pożądał córki Jerozolimskiej ozdobnej w klejnoty:

* A gdy ujrzały ją córki Syjonskie, najszcześniejszą nazwały, mówiąc: * Imię twoje jak wonna maść rozlana.

V. Stała królowa po prawicy twojej w ubiorze złotym, otoczona różnościami.

R. A gdy ujrzały ją córki Syjońskie, najszcześniejszą nazwały, mówiąc: Imię twoje jak wonna maść rozlana.

Lekcja 5

Dzisiaj Dziewica nieskalana, nie splugawiona żadnym ziemskim pożądaniem, ale wychowana przez niebieskie pragnienia, nie powróciła do prochu, ale będąc sama żywym niebem, zajęła miejsce wśród namiotów niebiańskich. Jakże bowiem Ta, z której wypłynął dla wszystkich żywot prawdziwy, mogła zaznać śmierci? Ponieważ dała ona posłuszeństwo prawu ustanowionemu przez Tego, Kogo porodziła; a jako córka starego Adama, przyjęła śmierć (przed którą nie cofnął się nawet jej Syn, który sam w sobie jest Życiem). Ale godzi się, by jako Matka Boga Żywego, do niego samego została przyjęta.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Błogosławioną mię zwać będą wszystkie narody:

* Albowiem uczynił mi wielkie rzeczy, który można jest, i święte imię jego.

V. A miłosierdzie jego od narodu do narodów, bojącym się jego.

R. Albowiem uczynił mi wielkie rzeczy, który można jest, i święte imię jego.

Lekcja 6

Z aktów papieża Piusa XII

Jako że rzeczywiście Kościół powszechny przez wieki manifestował swoją wiarę w cielesne Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny, i jako że biskupi z całego świata niemal jednomyślnie wnioskowali, by ta prawda, która opiera się na piśmie świętym i jest głęboko zakorzeniona w duszach wiernych Chrześcijan, i jest także zgodna z innymi prawdami objawionymi, powinna być ogłoszona jako dogmat boskiej i katolickiej wiary, papież Pius XII, wychodząc naprzeciw prośbie całego Kościoła, ogłosił, że ten przywilej Najświętszej Maryi Panny ma być uroczyście głoszony, stąd, pierwszego dnia listopada roku tysiąc dziewięćset pięćdziesiątego, w Rzymie, na otwartym placu przed Bazyliką Świętego Piotra, w otoczeniu licznych kardynałów i biskupów Świętego Kościoła Rzymskiego, którzy przybyli z odległych części świata, i przed tłumem wiernych, ku radości całego katolickiego świata, proklamował w następujących słowach, w sposób nieomylny, cielesne Wniebowzięcie Najświętszej Maryi panny: Dlatego zaniósłszy to Boga usilne błaganie, i wezwawszy światła Ducha Prawdy, ku chwale Boga Wszechmogącego, który obdarzył Dziewicę Maryję, ku czci Syna swojego, nieśmiertelnego króla oraz zwycięzcy grzechu i śmierci, dla powiększenia chwały dostojnej Jego Matki i ku radości i weselu całego Kościoła, władzą Pana naszego Jezusa Chrystusa, świętych Apostołów Piotra i Pawła oraz Naszą obwieszczamy, wyjaśniamy i określamy jako prawdę objawioną, że: Niepokalana Bogarodzica, Maryja zawsze Dziewica, po zakończeniu życia ziemskiego, została z ciałem i duszą wzięta do niebieskiej chwały.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Błogosławionaś Dziewico Maryjo, któraś Pana nosiła, Stworzyciela świata:

* Porodziłaś Tego, który Cię stworzył, i na wieki Dziewicą pozostałaś.

V. Zdrowaś Maryjo, łaskiś pełna; Pan z Tobą.

R. Porodziłaś Tego, który Cię stworzył, i na wieki Dziewicą pozostałaś.

V. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

R. Porodziłaś Tego, który Cię stworzył, i na wieki Dziewicą pozostałaś.

Lekcja 7

Czytanie Ewangelii świętej według Łukasza

Łk 1:41-50

Onego czasu: Napełnioną została Elżbieta Duchem Świętym i zawołała głosem wielkim, mówiąc: Błogosławionaś Ty między niewiastami i błogosławiony owoc żywota Twego. A skądże mi to, że przyszła Matka Pana mego do mnie? Oto bowiem skoro zabrzmiał głos pozdrowienia Twego w uszach moich, poruszyło się z radością dzieciątko w łonie moim. I błogosławionaś, któraś uwierzyła, że wypełni się to, co ci oznajmiono od Pana». I rzekła Maryja: «Uwielbia dusza moja Pana. I rozradował się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim. Iż wejrzał na uniżenie służebnicy swojej. Bo oto odtąd błogosławioną zwać mnie będą wszystkie narody. Albowiem uczynił mi wielkie rzeczy, który możny jest i święte imię Jego. A miłosierdzie Jego z pokolenia w pokolenie nad tymi, którzy się Go boją».

Homilia świętego Piotra Kanizjusza, Kapłana

O Najświętszej Bogarodzicy Dziewicy Maryi, księga 5., rozdz. 6.

Kościół obchodzi święta na cześć Bogarodzicy z równą częstością, jak poszanowaniem, wiedząc niezawodnie, że miła Bogu i godna chrześcijan jest ta powinność, przez którą w publicznych obrzędach, wyznaczonych na pewne dni w ciągu roku, wysławiana jest Najświętsza spośród wszystkich Świętych: Matka Pana i Boga naszego. Między tymi świętami, które przez tyle wieków aż do dziś z pobożnością są zachowywane, święto Jej Wniebowzięcia uznaje się za największe i zajmuje naczelne miejsce. Nie ma bowiem dla Maryi bardziej radosnego i szczęśliwego dnia, niż ten, w którym godnie rozważamy udzielone Jej wówczas nowe szczęście: i duszy, i ciała. Skoro zaś rozradowała się dawniej, to tym bardziej potem Jej duch, dusza i ciało przedziwnie rozradowały się w Bogu żywym, a Ona sama miała pełne prawo powiedzieć do swego Zbawcy: Wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej. Bo oto odtąd błogosławioną zwać mię będą wszystkie narody. Albowiem uczynił mi wielkie rzeczy, który można jest.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Wdzięk się rozlał na twoich wargach,

* Przeto Bóg pobłogosławił Tobie na wieki.

V. Twe szaty pachną mirrą, kasją i aloesem; z domów z kości słoniowej wychodzi orszak córek królewskich ku czci Twojej.

R. Przeto Bóg pobłogosławił Tobie na wieki.

Lekcja 8

Przeto i my, którzy kochamy Ciebie i Twojego Syna, o trzykroć błogosławiona i prawdziwie dostojna Matko, nie możemy się nie radować całym sercem z tego wspaniałego i nieporównanego szczęścia Twego, ponieważ wszystko, cokolwiek Pan rzekł do Ciebie albo o Tobie, doprowadzone zostało do tak pięknego skutku, a na koniec spełniło się pod każdym względem. Błogosławionaś, któraś nie tylko uwierzyła, lecz dzisiaj także osiągnęłaś owoc i cel wiary oraz wszelkiej cnoty. Teraz zasłużyłaś wreszcie, aby się cieszyć najmiłszym widokiem Tego, któregoś tak kochała i wyczekiwała. Ty przyjęłaś w gościnę Emanuela wstępującego jak przybysz do osady tego świata; dzisiaj to On Cię przyjmuje w swym królewskim pałacu; dzisiaj po raz pierwszy odbierasz niezwykłą cześć jako godna matka tak wielkiego króla Salomona.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

R. Błogosławiona jesteś Dziewico Maryjo, Boża Rodzicielko, któraś uwierzyła Panu; na Tobie się wypełniło to, co Ci oznajmiono: oto wyniesiona zostałaś ponad chóry anielskie.

* Wstawiaj się za nami u Pana Boga naszego.

V. Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą.

R. Wstawiaj się za nami u Pana Boga naszego.

V. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.

R. Wstawiaj się za nami u Pana Boga naszego.

Lekcja 9

Szczęśliwy to dzień, w którym tak drogocenny dar został przeniesiony z pustyni tego świata i wprowadzony do świętego i wiecznego miasta, aby sprawić wszystkim mieszkańcom niebios powszechną i niesłychaną radość i równie wielki podziw. Szczęśliwy dzień, który spełnił gorące a jednocześnie tak długotrwałe pragnienia oblubienicy słabnącej z miłości. Dzisiaj znalazła to, czego szukała, i otrzymała to, o co prosiła, a to, czego oczekiwała, istotnie osiągnęła: a mianowicie w pełni doznając odpoczynku przez owo doskonałe widzenie i korzystanie z najwyższego i wiecznego dobra. Szczęśliwy to dzień, w którym najpokorniejsza Służebnica Pańska została tak bardzo wywyższona i uwielbiona, aby się stała najdosłowniej Królową Nieba i Panią świata i nie mogła już wyżej postąpić, bo wyniesiona na tron Królestwa zasiadła w chwale tuż po Chrystusie. Zaiste, szczęśliwy i godny czci jest ten dzień, kiedy w Królestwie Bożym została ustanowiona i zatwierdzona nasza matka a zarazem miłosierna Królowa i Matka. Ta, która nie przestaje być Matką Sędziego, stała się dla nas przychylną Matką miłosierdzia, Orędowniczką przed Chrystusem, czuwającą z oddaniem nad tym, co prowadzi do naszego zbawienia.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.

R. Bogu niech będą dzięki.

[Źródło](#) Brewiarz Divino Afflatu Piusa X.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Ocen

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!